

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 listopada 1997 r.

w sprawie trybu i warunków wydawania i cofania pozwolenia na stosowanie generalnego zabezpieczenia i zabezpieczenia ryczałtowego oraz wypadków, w których można je stosować, a także sposobu określania wysokości zabezpieczenia ryczałtowego.

Na podstawie art. 197 § 4 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407 i Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Generalne zabezpieczenie, o którym mowa w art. 197 § 1 Kodeksu celnego, może być stosowane do następujących procedur celnych:

- 1) dopuszczenia do obrotu,
- 2) tranzytu,
- 3) składu celnego,
- 4) przetwarzania pod kontrolą celną,
- 5) odprawy czasowej,
- 6) uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień.

2. Zabezpieczenie ryczałtowe, o którym mowa w art. 197 § 1 Kodeksu celnego, może być stosowane do procedury uszlachetniania czynnego podlegającego systemowi zawiesznień.

§ 2. 1. Osoba ubiegająca się o udzielenie pozwolenia na stosowanie generalnego zabezpieczenia lub zabezpieczenia ryczałtowego, zwana dalej „wnioskodawcą”, składa wnioski o wydanie tego pozwolenia w urzędzie celnym, w którym będą zgłaszane towary do objęcia procedurą celną.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien określać:

- 1) procedurę celną, której ma dotyczyć generalne zabezpieczenie lub zabezpieczenie ryczałtowe,
- 2) wysokość zabezpieczenia generalnego, oszacowaną zgodnie z art. 198 § 2 Kodeksu celnego, lub wy-

sokość zabezpieczenia ryczałtowego, ustaloną w sposób określony w § 6.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) uwierzytelnioną kopię dokumentu potwierdzającego zarejestrowanie prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej,
- 2) podpisane przez osoby kierujące działalnością gospodarczą wnioskodawcy zestawienie ilościowe i wartościowe towarów przywiezionych przez wnioskodawcę i objętych procedurą celną, o której mowa w ust. 2 pkt 1, w okresie ostatnich dwunastu miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym złożono wniosek, z wyszczególnieniem dat objęcia tych towarów procedurą celną oraz uiszczonych lub zabezpieczonych kwot wynikających z powstałych długów celnych,
- 3) uwierzytelnioną kopię zaświadczenia o nadaniu wnioskodawcy statystycznego numeru identyfikacyjnego REGON i decyzji o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej NIP,
- 4) uwierzytelnioną kopię potwierdzenia zgłoszenia rejestracyjnego podatnika podatku od towarów i usług,
- 5) aktualne zaświadczenie wydane przez:
 - a) właściwy urząd skarbowy, że na wnioskodawcy nie ciąży zaległości z tytułu zobowiązań podatkowych stanowiących dochód budżetu państwa,
 - b) właściwy dla siedziby lub miejsca zamieszkania wnioskodawcy oddział Zakładu Ubezpieczeń

Spółecznych o niezaleganiu przez wnioskodawcę ze składkami na ubezpieczenie społeczne,

- 6) oświadczenie podpisane przez osoby uprawnione, że w stosunku do wnioskodawcy:
 - a) nie wszczęto bankowego postępowania ugodowego lub nie zawarto ugody, o której mowa w ustawie z dnia 3 lutego 1993 r. o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 18, poz. 82, z 1996 r. Nr 52, poz. 235, Nr 106, poz. 496 i Nr 118, poz. 561 oraz z 1997 r. Nr 98, poz. 603 i Nr 141, poz. 943),
 - b) nie toczy się postępowanie likwidacyjne, układowe, upadłościowe lub egzekucyjne,
- 7) opinię o sytuacji finansowej wnioskodawcy, wydaną przez bank prowadzący jego rachunek rozliczeniowy,
- 8) aktualną informację z Centralnego Rejestru Skazanych o niekaralności osób kierujących działalnością gospodarczą wnioskodawcy za przestępstwo przeciwko dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe,
- 9) bilans za ostatni rok obrachunkowy, a w wypadku gdy wnioskodawca nie jest zobowiązany do sporządzania bilansu — rachunek wyników działalności gospodarczej za ostatni rok kalendarzowy.

4. Jeżeli wnioskodawcą jest agencja celna, zestawienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, powinno dotyczyć towarów przywiezionych przez osoby, w imieniu i na rzecz których agencja zgłaszała towary celem objęcia ich procedurą i uiszczała należności celne lub składała zabezpieczenie kwot wynikających z długów celnych.

§ 3. Pozwolenie na stosowanie generalnego zabezpieczenia lub zabezpieczenia ryczałtowego powinno określać w szczególności:

- 1) wnioskodawcę, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania,
- 2) procedurę celną, dla jakiej będzie stosowane generalne zabezpieczenie lub zabezpieczenie ryczałtowe,
- 3) wysokość zabezpieczenia, z zastrzeżeniem § 6 ust. 3.

§ 4. 1. Generalne zabezpieczenie lub zabezpieczenie ryczałtowe w wysokości określonej w pozwoleniu, o którym mowa w § 3, należy złożyć w ciągu miesiąca od dnia otrzymania tego pozwolenia.

2. W wypadku złożenia gwarancji z określonym terminem ważności należy najpóźniej na miesiąc przed upływem tego terminu udokumentować przedłużenie jej ważności lub złożyć nowe zabezpieczenie.

3. Z pozwolenia na stosowanie generalnego zabezpieczenia lub zabezpieczenia ryczałtowego można korzystać tylko po przedstawieniu pozwolenia i dowodu złożenia zabezpieczenia, w okresie ważności złożonego zabezpieczenia.

§ 5. Organ celny cofa pozwolenie, o którym mowa w § 3, jeżeli osoba, której udzielono pozwolenia:

- 1) nie dochowa warunku wynikającego z procedury celnej, której dotyczy pozwolenie, lub
- 2) popadnie w zwłokę w zapłacie kwoty wynikającej z długu celnego, lub
- 3) przestanie spełniać co najmniej jeden z wymogów określonych w art. 197 § 2 Kodeksu celnego, lub
- 4) nie złoży zabezpieczenia generalnego lub ryczałtowego zabezpieczenia w terminie, o którym mowa w § 4 ust. 1, lub
- 5) najpóźniej na miesiąc przed upływem terminu ważności gwarancji nie udokumentuje przedłużenia jej ważności lub nie złoży nowego zabezpieczenia.

§ 6. 1. Jeżeli osoba wnioskująca o wydanie pozwolenia na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego stosowała procedurę uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień w okresie ostatnich sześciu miesięcy, to wysokość zabezpieczenia ryczałtowego określa się dzieląc przez sześć sumę kwot należności celnych i podatkowych zabezpieczonych w tym okresie przez wnioskodawcę w związku ze stosowaniem tej procedury celnej.

2. W celu stosowania przepisu ust. 1 odprawę celną czasową, dokonywaną dotychczas na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312, z 1995 r. Nr 85, poz. 427 i Nr 87, poz. 434, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 64, poz. 407 i Nr 80, poz. 498), oraz odprawę celną czasową towarów przywożonych do wytworzenia lub remontu jednostek pływających przeznaczonych do wywozu za granicę w celu realizacji umów z kontrahentami zagranicznymi traktuje się jako uszlachetnianie czynne w systemie zawiesznień.

3. Osoba posiadająca pozwolenie na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego jest zobowiązana do aktualizowania wysokości tego zabezpieczenia co trzy miesiące.

4. Pozwolenia na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego nie udziela się osobie, która nie stosowała procedury uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień lub procedur, o których mowa w ust. 2, przez okres ostatnich sześciu miesięcy.

5. W wypadku, o którym mowa w ust. 4, może być stosowane zabezpieczenie generalne.

6. Na wniosek osoby spełniającej warunek, o którym mowa w ust. 1, zamiast zabezpieczenia ryczałtowego stosuje się zabezpieczenie generalne.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.